

SEE MORE JESUS • WANTTOSEEMORE.COM

خداوند قیام کرده — یک مطالعه کتاب مقدس KJV با شماره‌های استرانگ

صلیب، برهان، و بازگشت — چرا مرگ باید چنین می‌بود، و بعد از آن چه پیش می‌آید
آموزه بنیادین کتاب مقدس — انجیل عیسی مسیح

سخن آغازین

چرا مسیح باید می‌مرد؟ قبر خالی چه چیزی را ثابت کرد؟ هنگامی که او بازمی‌گردد چه اتفاقی می‌افتد؟ این مطالعه این سه پرسش را به کتاب مقدس می‌برد و اجازه می‌دهد کتاب مقدس با کلام خود به آن‌ها پاسخ دهد.

این مطالعه به این می‌پردازد که چرا خون باید ریخته می‌شد. این مطالعه به این می‌پردازد که او تا چه اندازه پایین آمد، و صلیب چه هزینه‌ای برای او داشت. این مطالعه به این می‌پردازد که پدر، پسر را خدا و خداوند می‌خواند. این مطالعه به این می‌پردازد که یهوه با خداوند داوود سخن گفت. این مطالعه به این می‌پردازد که مسیح از مردگان برخاست، و مسیح در کسانی که نجات داد زندگی می‌کند. این مطالعه به بازگشت او می‌پردازد، و به انتخابی که تا ابد باقی می‌ماند.

سه سؤالی که این مطالعه به آنها پاسخ می‌دهد:

۱. چرا مرگ عیسی باید با خون می‌بود، و نه چیزی آسان‌تر؟
۲. داوود چگونه توانست پسر خود را در مزمور ۱۱۰:۱ خداوند خود بخواند؟
۳. رستاخیز چه چیزی را ثابت کرد، و هنگامی که عیسی بازگردد چه اتفاقی می‌افتد؟

لنگر آغازین

1 تیموتاوس 2:5 زیرا خدا واحد است و در میان خدا و انسان یک متوسطی است یعنی انسانی که مسیح عیسی باشد، (6) که خود را در راه همه فدا داد، شهادتی در زمان معین.

یک خدا + یک واسطه میان خدا و انسان‌ها، یعنی انسانی به نام مسیح عیسی.

(افکار شخصی من: یک میانجی (کسی که میان دو طرف جدا از هم می‌ایستد تا آن دو طرف را دوباره به هم بازگرداند) باید به‌طور کامل متعلق به هر دو طرف باشد، وگرنه نمی‌تواند به عنوان میانجی خدمت کند. ببینید اول تیموتاوس ۲:۵ میانجی را چه می‌نامد: «انسان مسیح عیسی». عیسی مسیح باید انسان باشد، وگرنه نمی‌تواند در جایی که انسان‌ها می‌ایستند بایستد و مرگی انسانی را بپذیرد. ببینید دوم قرنتیان ۵:۱۹ چه چیزی را درون آن مرگ حقیقی می‌داند: «خدا در مسیح بود». عیسی مسیح باید خدا باشد، وگرنه مرگ او فقط مرگ یک انسان دیگر است که برای هیچ‌کس نجاتی (رهایی از گناه و مجازات گناه) فراهم نمی‌کند. به همین دلیل است که پاسخ به «عیسی کیست» یک مسئله فرعی صرفاً برای محققان نیست. تمامی آموزه نجات به پاسخ این پرسش بستگی دارد.)

H. چرا مرگ باید چنین می بود — پلی به سوی بازگشت به خدا

ح۱. مسئله، به روشنی بیان شده

اشعیا 59:2 لیکن خطای شما در میان شما و خدای شما حایل شده است و گناهان شما روی او را از شما پوشانیده است تا نشنود.

گناهان شما در میان شما و خدای شما جدایی افکنده است.

رومیان 3:23 زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا قاصر می باشند،

زیرا همه گناه کرده اند و از جلال خدا قاصر می باشند.

H2. چرا خون، و نه چیزی آسان تر

عبرانیان 9:22 و بحسب شریعت، تقریب همه چیز به خون طاهر می شود و بدون ریختن خون، آموزش نیست. [G859 aphasis]

بدون ریختن خون، آموزش نیست.

لاویان 17:11 زیرا که جان جسد در خون است، و من آن را بر مذبح به شما داده ام تا برای جانهای شما کفاره کند، زیرا خون است که برای جان کفاره می کند.

زیرا که جان جسد در خون است -- زیرا خون است که برای جان کفاره می کند.

عبرانیان 10:4 زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.

زیرا محال است که خون گاوها و بزها رفع گناهان را بکند.

(افکار شخصی من: این سه آیه را کنار هم بگذارید و کل نظام قربانی باستانی خود را توضیح می دهد. حیات در خون است. گناه بهای یک جان را می طلبد. در روزگار باستان، قربانی های حیوانی کفاره (پوششی موقت برای گناه که جایگاه انسان را در پیشگاه خدا باز می گرداند) را روز از پی روز، برای صدها سال فراهم می کردند. عبرانیان به روشنی بیان می کند که قربانی های حیوانی هرگز نمی توانستند گناه را برطرف کنند. پس آن همه قربانی حیوانی برای چه بود؟ قربانی های حیوانی، بدهی گناه را به طور مشهود پرداخت نشده نگاه می داشتند. قربانی های حیوانی یادآوری ای طولانی، مکرر و روزانه بودند از اینکه جانی طلب می شود. قربانی های حیوانی آن یادآوری را برقرار نگاه می داشتند تا زمان آن یک مرگی که می توانست بدهی گناه را به طور کامل بپردازد.)

H3. او تا چه اندازه پایین آمد

فیلیپیان 2:5 پس همین فکر در شما باشد که در مسیح عیسی نیز بود (6) که چون در صورت خدا بود، با خدا برابر بودن را غنیمت نشمرد، (7) لیکن خود را خالی کرده، صورت غلام را پذیرفت و در شباهت مردمان شد؛ (8) و چون در شکل انسان یافت شد، خویشتن را فروتن ساخت و تا به موت بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید.

در صورت خدا بودن -- صورت غلام را پذیرفت -- تا به موت، بلکه تا به موت صلیب مطیع گردید.

(افکار شخصی من: به توالی نزول در فیلیپیان ۲:۶-۸ توجه کنید. عیسی در صورت خدا بود. عیسی از حیثیت خود خالی شد. عیسی صورت غلام را پذیرفت. عیسی شباهت انسان را به خود گرفت. عیسی متواضع شد. عیسی مطیع شد. عیسی مرد. سپس پولس دو کلمه دیگر افزود که جمله به لحاظ ساختاری بدان نیاز نداشت: «یعنی تا به موت صلیب». برای پولس صرفاً بیان اینکه عیسی مرد کافی نبود. نحوه ای خاص مرگ عیسی بخشی از نکته ای پولس است.)

H4. آنچه که واقعاً برای او هزینه داشت — پیشاپیش گفته شد، و دوباره پس از آن گفته شد

اشعیا 50:6 پشت خود را به زندگان و رخسار خود را به موکتان دادم و روی خود را از رسوایی و آب دهان پنهان نکردم.

پشت خود را به زنده ها دادم -- روی خود را از رسوایی و آب دهان پنهان نکردم.

مزامیر 22:16 زیرا سگان دور مرا گرفته اند. جماعت اشرار مرا احاطه کرده، دستها و پایهای مرا سفته اند. (17) همه استخوانهای خود را می شمارم. ایشان به من چشم دوخته، می نگرند. (18) رخت مرا در میان خود تقسیم کردند. و بر لباس من قرعه انداختند.

دستها و پایهای مرا سفتند -- جامه های مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه انداختند.

متی 27:35 پس او را مصلوب نموده، رخت او را تقسیم نمودند و بر آنها قرعه انداختند تا آنچه به زبان نبی گفته شده بود تمام شود که «رخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه انداختند».

او را مصلوب کردند و رخت های او را تقسیم نموده قرعه انداختند -- تا آنکه تمام گردد.

یوحنا 19:34 لکن یکی از لشکریان به پهلوی او نیزه ای زد که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد.

نیزه ای پهلوی او را شکافت -- که در ساعت خون و آب بیرون آمد.

(افکار شخصی من: داوود در مزمور ۲۲ درباره دستها و پایهای سوراخ شده نوشت. داوود در مزمور ۲۲ درباره سربازانی نوشت که لباسها را میان خود تقسیم می کردند. داوود این را هزار سال پیش از آنکه کسی در اسرائیل مصلوب شدنی را دیده باشد نوشت. داوود چیزی را توصیف نمی کرد که شخصاً برایش اتفاق افتاده بود. متی قرن ها بعد، پس از وقوع مصلوب شدن عیسی، نوشت. متی می نویسد که سربازان دقیقاً همان کاری را کردند که مزمور ۲۲ توصیف کرده بود. متی بیان می کند که چرا سربازان این کار را کردند: «تا آنچه گفته شده بود تمام شود» این دو روایت را با هم بخوانید. داوود روایت خود را با نگاه به آینده نوشت، بدون هیچ راهی برای دانستن اینکه مصلوب شدن رخ خواهد داد. متی روایت خود را با نگاه به گذشته، به مصلوب شدن نوشت، بدون هیچ راهی برای انکار اینکه مصلوب شدن رخ داده بود.)

۵. آن مرگ برای چه بود — پلی، نه فاجعه‌ای

رومیان 5:8 لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می‌کند از اینکه هنگامی که ماهنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. [G2644 katallasso] (9) پس چقدر بیشتر الان که به خون او عادل شمرده شدیم، بوسیله او از غضب نجات خواهیم یافت. (10) زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدر بیشتر بعد از صلح یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت.

هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح برای ما مرد -- به موت پسر او با خدا مصالحه یافتیم.

دوم قرن **5:18** و همه چیز از خدا که ما را بواسطه عیسی مسیح با خود مصالحه داده و خدمت مصالحه را به ما سپرده است. [G2643 katallage] (19) یعنی اینکه خدا در مسیح بود و جهان را با خود مصالحه می‌داد و خطایای ایشان را بدیشان محسوب نداشت و کلام مصالحه را به ما سپرد. (20) پس برای مسیح ایلچی هستیم که گویا خدا به زبان ما وعظ می‌کند. پس بخاطر مسیح استدعای کنیم که با خدا مصالحه کنیم. (21) زیرا او را که گناه نشناخت در راه ما گناه ساخت تا ما در وی عدالت خدا شویم. **خدا در مسیح بود و جهان را با خود آشتی می‌داد -- او را که گناه نشناخت، در راه ما گناه ساخت.**

H6. مار روی چوب — تصویری قدیمی که او به خود نسبت داد

اعداد 21:8 و خداوند به موسی گفت: «مار آتشی بساز و آن را بر نیزه‌ای بردار، و هر گزیده شده‌ای که بر آن نظر کند، خواهد زیست.» (9) پس موسی مار برنجینی ساخته، و بر سر نیزه‌ای بلند کرد، و چنین شد که اگر مار کسی را گزیده بود، به مجرد نگاه کردن بر آن مار برنجین، زنده می‌شد.

هر کس که گزیده شود، چون به آن نگاه کند، زنده خواهد ماند.

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — میله‌ی برنزین در بیابان، و صلیب بر تپه

یوحنا 3:14 و همچنان که موسی مار را در بیابان بلند نمود، همچنین پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، (15) تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاودانی یابد. (16) زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد. (17) زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

چنانکه موسی مار را در بیابان بلند کرد، همچنین باید پسر انسان بلند کرده شود -- تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد.

(افکار شخصی من: این ارتباط میان اعداد ۲۱ و یوحنا ۳ ارتباطی نیست که این مطالعه آن را ابداع کرده باشد. عیسی خودش این ارتباط را به‌طور مستقیم و آشکار، درباره‌ی هویت خویش، بیان کرد. به مردمان روبه‌مرگ در بیابان گفته نشد که خود را اصلاح کنند. به مردمان روبه‌مرگ در بیابان گفته نشد که شجاع باشند. به مردمان روبه‌مرگ در بیابان گفته نشد که درمانی به دست آورند. به مردمان روبه‌مرگ در بیابان گفته شد که به آنچه خدا بر تپه برافراشت بنگرند. مردمان روبه‌مرگ در بیابان که نگاه کردند، زنده ماندند. اکنون این دو صحنه را کنار هم بگذار و نکته‌ی عجیب را دریاب. مار برنجینی که بر تپه برافراشته شد، به شکل همان چیزی بود که کسانی را که به آن می‌نگریستند می‌گشت. پولس حقیقتی به همین اندازه عجیب درباره‌ی صلیب بیان می‌کند. پولس می‌گوید عیسی برای ما گناه ساخته شد، هر چند عیسی گناه را نشناخت (۲ قرن ۵:۲۱). درمان به همان شکل تفرین برافراشته شد.)

یک، خود پدر، پسر را «خدا» و «خداوند» می‌خواند

I1. عبرانیان 1:1 خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق‌های مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود، (2) در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار داد و بوسیله او عالمها را آفرید؛ (3) که فروغ جلالش و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بوده، چون طهارت گناهان را به اتمام رسانید، به‌دست کبریا در اعلی‌علیین بنشست،

او به ما به‌وسیله پسرش سخن گفت + که به‌وسیله او نیز جهان‌ها را آفرید -- فروغ جلال او، و نقش حقیقی ذات او.

I2. عبرانیان 1:5 زیرا به کدامیک از فرشتگان هرگز گفت که «تو پسر من هستی. من امروز تو را تولید نمودم» و ایضاً «من او را پدر خواهم بود و او پسر من خواهد بود»؟ [G4416 prototokos] (6) و هنگامی که نخست زاده را باز به جهان می‌آورد می‌گوید که «جمیع فرشتگان خدا او را پرستش کنند.»

به کدام یک از فرشتگان هرگز گفت، تو پسر من هستی؟ -- همه فرشتگان خدا او را پرستش کنند.

(افکار شخصی من: تمام باب نخست کتاب عبرانیان یک استدلال طولانی را پیش می‌برد. استدلال این است که پسر، فرشته نیست و هرگز فرشته نبوده است. این نکته در مطالعاتی که صفحات بسیاری را به شخصیتی به نام «فرشته‌ی خداوند» اختصاص داده، نمایان توجه است. واژه‌ی عبری ملاک به معنای انجام یک مأموریت است. پسر خود خدا در عهد عتیق گاهی این مأموریت را انجام داد. اما نویسنده‌ی کتاب عبرانیان به هیچ‌کس اجازه نمی‌دهد که پسر را در زمره‌ی فرشتگان مخلوق قرار دهد. به فرشتگان گفته شده که پسر را پرستش کنند.)

I3. عبرانیان 1:8 اما در حق پسر: «ای خدا تخت تو تا ابدالابد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است. (9) عدالت را دوست و شرارت را دشمن می‌داری. بنابراین خدا، خدای تو، تو را به روغن شادمانی بیشتر از رفقاییت مسح کرده است.» (10) و (نیز می‌گوید: «توای خداوند، در ابتدا زمین را بنا کردی و افلاک مصنوع دستهای تو است. (11) آنها فانی، لکن تو باقی هستی و جمیع آنها چون جامه، مندرس خواهد شد، (12) و مثل ردا آنها را خواهی پیچید و تغییر خواهند یافت. لکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد شد.» اما درباره‌ی پسر می‌گوید، ای خدا، تخت تو تا ابدالابد است -- تو ای خداوند، در ابتدا زمین را بنیاد نهادی.

(افکار شخصی من: پنج کلمه نخست عبرانیان ۱:۸ را دوباره بخوانید: «اما دربارهٔ پسر می‌گوید.» این جمله نظر نویسندهٔ کتاب عبرانیان دربارهٔ عیسی نیست. این جمله سخن گفتن مستقیم خدای پدر یا پسر را ثبت می‌کند. خدای پدر پسر را «ای خدا» می‌خواند. سپس خدای پدر او را «خداوند» می‌نامد. آنگاه خدای پدر آفرینش زمین و آسمان‌ها را به پسر نسبت می‌دهد. اگر کسی بخواهد استدلال کند که پسر هرگز در کتاب مقدس خدا خوانده نشده است، آن شخص باید به این آیه بپردازد، جایی که پدر، پسر را خدا می‌خواند.)

دیدگاهی متفاوت، صحنه‌ای یکسان — سرودی که برای پادشاهی نوشته شد، و پدر آن را برای پسرش نقل می‌کند

مزامیر 45:6 ای خدا، تخت تو تا ابدالباد است؛ عصای راستی عصای سلطنت تو است. (7) عدالت را دوست و شرارت را دشمن داشتی. بنابراین خدا خدای توتو را به روغن شادمانی بیشتر از رفاقت مسح کرده است.

ای خدا، تخت تو تا ابدالباد است --> بنابراین خدا خدای توتو را به روغن شادمانی بیشتر از رفاقت مسح کرده است.

مزامیر 102:25 از قدیم بنیاد زمین را نهادی و آسمان‌ها عمل دستهای تو است. (26) آنها فانی می‌شوند، لیکن تو باقی هستی و جمیع آنها مثل جامه مندرس خواهند شد. و مثل ردا آنها را تبدیل خواهی کرد و مبدل خواهند شد. (27) لیکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد گردید.

از قدیم بنیاد زمین را نهادی و آسمان‌ها عمل دستهای تو است --> لیکن تو همان هستی و سالهای تو تمام نخواهد گردید.

(افکار شخصی من: این جایی است که خواندن دو گذرگاه در کنار یکدیگر واقعاً کارساز است. مزمور ۴۵ سرودی برای عروسی است. مزمور ۱۰۲ دعای مردی است که در تنگی به سر می‌برد. در مزمور ۱۰۲، آن کلمات به یهوه، خدای اسرائیل، که جهان را آفرید، خطاب شده‌اند. هر دو مزمور قرن‌ها پیش از تولد عیسی در بیت‌لحم نوشته شده بودند. عبرانیان ۱ از هر دو مزمور نقل قول می‌کند. عبرانیان ۱ هر دو مزمور را به عنوان کلمات خدای پدر ارائه می‌دهد. عبرانیان ۱ هر دو مزمور را بر پسر منطبق می‌کند. به تفاوت‌های کوچک در عبارت‌بندی میان مزامیر اصلی و نقل‌قول‌های آنها در عبرانیان ۱ توجه کنید. کتاب مقدس این تفاوت‌های کوچک را پنهان نمی‌کند، و این مطالعه نیز آنها را پنهان نمی‌کند. آنچه میان مزامیر و عبرانیان ۱ تغییر نمی‌کند، هویت شخصی است که این کلمات درباره‌ی او گفته شده‌اند.)

۱. خداوند به خداوند من گفت — آیه‌ای که به بحث پایان داد

J1. مزامیر 110:1 یهوه به خداوند من گفت: «به‌دست راست من بنشین تا دشمنانت را پای انداز تو سازم.» [H113 adown] **[H3068 Yehovah]** (2) خداوند عصای قوت تو را از صهیون خواهد فرستاد. در میان دشمنان خود حکمرانی کن.

خداوند به خداوند من گفت، به دست راست من بنشین --> تا دشمنانت را پای انداز تو سازم.

(افکار شخصی من: این یک آیه در مزمور ۱۱۰:۱ معنایی فراتر از آنچه در نگاه اول به نظر می‌رسد در بر دارد. در انگلیسی، هر دو واژه به صورت «Lord» چاپ شده‌اند. تنها نشانه‌ی تفاوت میان آنها بزرگ‌نویسی حروف است. واژه‌ی نخست با حروف بزرگ چاپ شده، LORD. واژه‌ی دوم با حروف بزرگ چاپ نشده است. زیر این متن انگلیسی، دو واژه‌ی متفاوت عبری نهفته است. واژه‌ی عبری نخست، نام عهدی خداوند است، یهوه (H3068). حروف بزرگ در ترجمه‌ی کینگ جیمز همیشه به این معناست که واژه‌ی عبری زیرین یهوه است. واژه‌ی عبری دوم، ادون (H113) است، واژه‌ای برای سرور یا حاکم. صورتی که در اینجا از ادون به کار رفته، «سرور من» خوانده می‌شود. داوود که این مزمور را نوشته، سخن خدا خطاب به کسی را ثبت می‌کند که داوود او را سرور خویش می‌نامد. اکنون این پرسش ساده را در نظر بگیرید. داوود پادشاه اسرائیل بود. سرور او که بود؟ پاسخ زمانی عجیب‌تر می‌شود که به یاد بیاوریم خداوند وعده داده بود مسیح، نسل‌ها بعد، از خاندان خود داوود خواهد آمد. مردی معمولاً نوه‌ی نوه‌ی خود را «سرور من» نمی‌نامد.)

او خودش دربارهٔ آن از ایشان پرسید و هیچ‌کس نتوانست پاسخ دهد

متی 22:41 و چون فریسیان جمع بودند، عیسی از ایشان پرسیده، (42) گفت: «درباره مسیح چه گمان می‌برید؟ او پسر کیست؟» بدو گفتند: «پسر داود.» (43) ایشان را گفت: «پس چطور داود در روح، او را خداوند می‌خواند؟ چنانکه می‌گوید: (44) “خداوند به خداوند من گفت، به‌دست راست من بنشین تا دشمنان تو را پای انداز تو سازم.” (45) پس هرگاه داود او را خداوند می‌خواند، چگونه پسرش می‌باشد؟» (46) و هیچ‌کس قدرت جواب وی هرگز نداشت و نه کسی از آن روز دیگر جرات سوال کردن از او نمود.

پس اگر داود او را خداوند می‌خواند، چگونه پسر او می‌باشد؟ --> و هیچ‌کس نتوانست او را کلمه‌ای جواب دهد.

(افکار شخصی من: عیسی پاسخ سؤال خودش را به فریسیان در متی ۲۲:۴۱-۴۶ نگفت. عیسی سؤال را پرسید و آن را بی‌پاسخ گذاشت. آن سؤال حتی تا امروز نیز بی‌پاسخ باقی مانده است، و آن سؤال هنوز فقط یک پاسخ دارد که با آن سازگار است. مسیح از نظر جسم، فرزند داوود است. مسیح از نظر آنچه پیش از تولد داوود بود، خداوند داوود است.)

3. پطرس از همان آیه در روزی که کلیسا آغاز شد استفاده کرد

کارهای رسولان 2:32 پس همان عیسی را خدا برخیزانید و همه ما شاهد برآن هستیم. (33) پس چون به‌دست راست خدا بالا برده شد،

روح القدس موعود را از پدر یافته، این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است. (34) زیرا که داود به آسمان صعود نکرد لیکن خود می‌گوید “خداوند به خداوند من گفت بر دست راست من بنشین تا دشمنانت را پای انداز تو سازم.” (36) پس جمیع خاندان اسرائیل یقین بدانند که خدا همین عیسی را که شما مصلوب کردید خداوند و مسیح ساخته است.»

داود به آسمانها صعود نکرد --> خدا همان عیسی را که شما مصلوب کردید، خداوند و مسیح گردانیده است.

(افکار شخصی من: استدلال پطرس در اعمال رسولان ۲:۲۹-۳۶ کوتاه است. استدلال پطرس نیازی به هیچ زیرکی ندارد. داوود درباره‌ی کسی نوشت که بر دست راست خدا می‌نشیند. داوود هرگز بالا نرفت تا بر دست راست خدا بنشیند. پطرس چند آیه پیش‌تر می‌گوید که هر کس می‌تواند برود و قبر داوود را ببیند. پس این مزمور درباره‌ی داوود نبود. سپس پطرس نام کسی را که مزمور درباره‌ی او بود، می‌آورد. پطرس این شخص را بدون هیچ نرمشی نام می‌برد: «همان عیسی که شما مصلوبش کردید.» پطرس این شخص را «هم خداوند و هم مسیح» می‌خواند.)

4. همان مزمور یک نکته دیگر نیز می‌گوید — و عبرانیان تمام استدلال خود را بر آن بنا می‌کند

مزمور 110:4 خداوند قسم خورده است و پشیمان نخواهد شد که «تو کاهن هستی تا ابدالابد، به رتبه ملک‌یصداق».

خداوند قسم خورده و پشیمان نخواهد شد -- تو تا به ابد کاهن به رتبه ملک‌یصداق هستی.

عبرانیان 5:5 و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به وی گفت: «تو پسر من هستی؛ من امروز تو را تولید نمودم.» (6) چنانکه در مقام دیگر نیز می‌گوید: «تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملک‌یصداق».

و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود -- تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملک‌یصداق.

عبرانیان 7:3 بی‌پدر و بی‌مادر وی نسب نامه و بدون ابتدای ایام و انتهای حیات بلکه به شبیه پسر خدا شده، کاهن دایمی می‌ماند.

نه آغاز ایام و نه پایان زندگی دارد -- همیشه کاهن باقی می‌ماند.

عبرانیان 7:24 لکن وی چون تا به ابد باقی است، کهنات بی‌زوال دارد. (25) از این جهت نیز قادر است که آنانی را که بوسیله وی نزد خدا آیند، نجات بی‌نهایت بخشد، چونکه دائم زنده است تا شفاعت ایشان را بکند.

او تا ابد باقی می‌ماند + کهناتی بی‌زوال دارد -- او قادر است ایشان را به کمال نجات بخشد.

(افکار شخصی من: یک مزمور کوتاه حاوی مطالب بسیار زیادی است. مزمور 110 کسی را نام می‌برد که داوود او را «خداوند من» می‌خواند و بر دست خدا نشسته است. مزمور 110 پادشاهی را نام می‌برد که از صهیون حکمرانی می‌کند. مزمور 110 کاهنی را تا ابد نام می‌برد، از رتبه‌ای کهن‌تر از کهنات اسرائیل، که خدا با سوگندی که آن را پس نخواهد گرفت به آن متعهد شده است. در اسرائیل باستان، شریعت منصب پادشاهی و منصب کهنات را جدا از هم نگاه می‌داشت. طبق آن شریعت، هیچ مردی اجازه داشت هر دو منصب را نداشته باشد. مزمور 110 هر دو منصب را به یک شخص می‌دهد. کتاب عبرانیان چندین باب را صرف توضیح این می‌کند که آن شخص کیست.)

ک. برخاسته از قبر — و زنده در تو

1. خود واقعیت، و چگونگی انتقال آن

اول قرن‌تین 15:3 زیرا که اول به شما سپردم، آنچه نیز یافتم که مسیح بر حسب کتب در راه گناهان ما مرد، (4) و اینکه مدفون شد و در روز سوم بر حسب کتب برخاست؛

مسیح بر حسب کتب به سبب گناهان ما مرد + دفن شد + در روز سوم برخاست.

اول قرن‌تین 15:20 لیکن بالفعل مسیح از مردگان برخاسته و نویر خوابیدگان شده است.

مسیح از مردگان برخاسته و نویر خفتگان شده است.

2. رستاخیز درباره او چه چیزی را ثابت کرد

رومیان 1:3 درباره پسر خود که بحسب جسم از نسل داود متولد شد، (4) و بحسب روح قدوسیت پسر خدا به قوت معروف گردید از قیامت مردگان یعنی خداوند ما عیسی مسیح،

از نسل داود بحسب جسم متولد شد -- و به قوت، به واسطه قیامت از مردگان، پسر خدا معروف گشت.

(افکار شخصی من: پولس دوباره هر دو نیمه‌ی پاسخ را در یک جمله، به ترتیب، در رومیان 1:3-4 قرار می‌دهد. عیسی از خاندان داوود، در جسم، آمد. عیسی با قدرت، از طریق برخاستن از قبر، به عنوان پسر خدا اعلام شد. هر کسی می‌تواند ادعا کند که پسر خدا است. تنها عیسی است که این ادعا با برخاستن از مردگان برای او اثبات شده است.)

3. عهد عتیق پیش‌تر آن را گفته بود

مزمور 16:10 زیرا جانم را در عالم اموات ترک نخواهی کرد، و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را بیند. (11) طریق حیات را به من خواهی آموخت. به حضور تو کمال خوشی است و به دست راست تو لذت‌ها تا ابدالابد!

جان مرا در عالم اموات نخواهی گذاشت -- و نخواهی گذاشت که قدوس تو فساد را ببیند.

کارهای رسولان 2:29 «ای برادران، می‌توانم درباره داود پطریارخ با شما بی‌محابا سخن گویم که او وفات نموده، دفن شد و مقبره او تا امروز در میان ماست. (30) پس چون نبی بود و دانست که خدا برای او قسم خورده که از ذریت صلب او بحسب جسد، مسیح را برانگیزاند تا بر تخت او بنشیند، (31) درباره قیامت مسیح پیش دیده، گفت که نفس او در عالم اموات گذاشته نشود و جسد او فساد را نبیند.

داود هم مرد و هم دفن شد -- او این را از پیش دیده، درباره قیامت مسیح سخن گفت.

4. و اکنون — او در قومی که نجات داده زندگی می‌کند

رومیان 8:11 و اگر روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد، او که مسیح را از مردگان برخیزانید، بدنهای فانی شما را نیز زنده خواهد ساخت به روح خود که در شما ساکن است.

روح او که عیسی را از مردگان برخیزانید در شما ساکن باشد -- او بدنهای فانی شما را نیز حیات خواهد بخشید.

غلاطیان 2:20 با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم لیکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. و زندگانی که الحال در جسم می‌کنم، به ایمان بر پسر خدا می‌کنم که مرا محبت نمود و خود را برای من داد.

با مسیح مصلوب شده‌ام -- دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند.

کولسیان 1:27 که خدا اراده نمود تا بشناساند که چیست دولت جلال این سر درمیان امت‌ها که آن مسیح در شما و امید جلال است. **[G3466 musterion]**

این راز = مسیح در شما که امید جلال است.

یوحنا 14:23 عیسی در جواب او گفت: «اگر کسی مرا محبت نماید، کلام مرا نگاه خواهد داشت و پدرم او را محبت خواهد نمود و به سوی او آمده، نزد وی مسکن خواهیم گرفت.

اگر کسی مرا دوست بدارد، کلام مرا نگاه خواهد داشت -- نزد او خواهیم آمد و نزد او ساکن خواهیم شد.

(افکار شخصی من: خط کامل این مطالعه را تا نتیجه‌اش دنبال کنید. عیسی پیش از آنکه چیزی آفریده شود، با پدر بود. عیسی در عهد عتیق بر انسان‌ها ظاهر شد، و آن انسان‌ها زنده ماندند. عیسی از زنی در شهری کوچک متولد شد. عیسی بر تپه‌ای، بر چوبی، بیرون از شهر کشته شد. عیسی از قبر بیرون آمد. کتاب مقدس اکنون می‌گوید عیسی در انسان‌ها ساکن است. این نتیجه همان جایی است که این مطالعه از ابتدا به سوی آن در حرکت بوده است. هدف این مطالعه هرگز برنده شدن در بحثی درباره اینکه عیسی کیست نبوده است. هدف این مطالعه این است که کسی که همه‌ی این‌هاست، می‌خواهد در درون تو زندگی کند. به یوحنا ۱۴:۲۳ نیز توجه کنید: «ما خواهیم آمد.» آن صدای جمع که در پیدایش ۱:۲۶ کتاب مقدس را گشود، هنوز اینجا حاضر است.)

L. او باز خواهد آمد — و انتخابی که تا ابد باقی می‌ماند

1. او می‌آید، و هر چشمی او را خواهد دید

کارهای رسولان 1:9 و چون این را گفت، وقتی که ایشان همی نگریستند، بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود. (10) و چون به سوی آسمان چشم دوخته می‌بودند، هنگامی که او می‌رفت، ناگاه دومرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده، (11) گفتند: «ای مردان جلیلی چرا ایستاده، به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.»

به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که از نزد شما به آسمان بالا برده شد، باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.
مکاشفه یوحنا 1:7 اینک با ابرها می‌آید و هر چشمی او را خواهد دید و آنانی که او را نیزه زدند و تمامی امت‌های جهان برای وی خواهند نالید. بلی!

هر چشمی او را خواهد دید، و آنانی نیز که او را نیزه زدند.

2. L2. تسالونیکیان 1:7 و شما را که عذاب می‌کشید، با ما راحت بخشد در هنگامی که عیسی خداوند از آسمان با فرشتگان قوت خود ظهور خواهد نمود **[G1557 ekdikesis]** (8) در آتش مشتعل و انتقام خواهد کشید از آنانی که خدا را نمی‌شناسند و انجیل خداوند ما عیسی مسیح را اطاعت نمی‌کنند، (9) که ایشان به قصاص هلاکت جاودانی خواهند رسید از حضور خداوند و جلال قوت او (10) هنگامی که آید تا در مقدسان خود جلال یابد و در همه ایمانداران از او تعجب کنند در آن روز، زیرا که شما شهادت ما را تصدیق کردید.

در آتش مشتعل که از آنانی که خدا را نمی‌شناسند و انجیل را اطاعت نمی‌کنند انتقام خواهد کشید -- در آن هنگام که او خواهد آمد تا در مقدسان خود جلال یابد.

(افکار شخصی من: دوم تسالونیکیان ۱:۸ را به آرامی بخوان. دوم تسالونیکیان ۱:۸ از دو گروه نام می‌برد، نه یک گروه. گروه اول خدا را نمی‌شناسند. گروه دوم از انجیل اطاعت نمی‌کنند. شناختن و اطاعت کردن در همان آیه با هم ذکر شده‌اند. به دوم تسالونیکیان ۱:۱۰ نیز توجه کن، که بخشی از همان جمله است. همان آمدن عیسی که برای یک گروه آتش است، برای گروه دیگر جلال است. این یک رویداد واحد است. اینکه شخص در کدام سوی آن رویداد قرار دارد، اکنون تعیین می‌شود، نه بعداً.)

L3. مکاشفه یوحنا 19:11 و دیدم آسمان را گشوده و ناگاه اسبی سفید که سوارش امین و حق نام دارد و به عدل داوری و جنگ می‌نماید، (12) و چشمانش چون شعله آتش و بر سرش افسرهای بسیار و اسمی مرقوم دارد که جز خودش هیچ‌کس آن را نمی‌داند. (13) و جامه‌ای خون آلود دربر دارد و نام او را «کلمه خدا» می‌خوانند.

او که بر آن سوار بود، امین و حق نامیده می‌شد -- نام او کلمه خدا خوانده می‌شود.

مکاشفه یوحنا 19:16 و بر لباس وران او نامی مرقوم است یعنی «پادشاه پادشاهان و رب الارباب».

شاه شاهان و رب الارباب.

(افکار شخصی من: به یک عبارت کوچک در مکاشفه ۱۹:۱۲ توجه کنید. عیسی نامی نوشته شده داشت که هیچ‌کس آن را نمی‌دانست، بلکه فقط خودش آن نام را می‌دانست. نام‌هایی که این مطالعه به آن‌ها داده شده، در همان بخش آمده‌اند. آن نام‌ها امین و حق، کلمه‌ی خدا، پادشاه پادشاهان و سرور سروران هستند.)

L4. کتاب‌ها گشوده شدند

مکاشفه یوحنا 20:11 و دیدم تختی بزرگ سفید و کسی را بر آن نشسته که از روی وی آسمان و زمین گریخت و برای آنها جایی یافت نشد. (12) و مردگان را خرد و بزرگ دیدم که پیش تخت ایستاده بودند؛ و دفترها را گشودند. پس دفتری دیگر گشوده شد که دفتر حیات است و بر مردگان داوری شد، بحسب اعمال ایشان از آنچه در دفترها مکتوب است. (13) و دریا مردگانی را که در آن بودند باز داد؛ و موت و عالم اموات مردگانی را

که در آنها بودند باز دادند؛ و هر یکی بحسب اعمالش حکم یافت. (14) و موت و عالم اموات به دریاچه آتش انداخته شد. این است موت ثانی، یعنی دریاچه آتش. (15) و هرکه در دفتر حیات مکتوب یافت نشد، به دریاچه آتش افکنده گردید.

کتاب‌ها گشوده شد + کتاب دیگری نیز گشوده شد که کتاب حیات است -- هر که در کتاب حیات مکتوب یافت نشد، به دریاچه آتش افکنده شد.

(افکار شخصی من: دو نوع کتاب در برابر تخت در مکاشفه ۲۰:۱۲ ظاهر می‌شوند. یک نوع کتاب کارهایی را که مردم انجام دادند ثبت می‌کند. نوع دیگر کتاب نام‌ها را ثبت می‌کند که کتاب حیات نامیده می‌شود. مکاشفه ۲۰:۱۲ نمی‌گوید که کسی به واسطه آنچه در کتاب‌های اعمال نوشته شده بود نجات یافت. مکاشفه ۲۰:۱۵ می‌گوید تنها چیزی که نتیجه را تعیین کرد این بود که آیا نام شخص در کتاب حیات نوشته شده بود یا نه.)

۵. انتخاب، به همان روشنی که کتاب مقدس هر چیزی را بیان می‌کند

یوحنا 3:18 آنکه به او ایمان آرد، بر او حکم نشود؛ اما هرکه ایمان نیاورد الان بر او حکم شده است، بجهت آنکه به اسم پسر یگانه خدا ایمان نیاورده.

کسی که ایمان نمی‌آورد، هم‌اکنون محکوم شده است.

یوحنا 3:36 آنکه به پسر ایمان آورده باشد، حیات جاودانی دارد و آنکه به پسر ایمان نیاورد حیات را نخواهد دید، بلکه غضب خدا بر او می‌ماند. **آنکه به پسر ایمان آورده باشد.**

رومیان 6:23 زیرا که مزد گناه موت است، اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ماعیسی مسیح.

زیرا که مزد گناه موت است -- اما نعمت خدا حیات جاودانی در خداوند ماعیسی مسیح.

(افکار شخصی من: رومیان ۶:۲۳ آیه محوری این کل مطالعه است. رومیان ۶:۲۳ یک جمله کوتاه با دو بخش است. گناه پاداشی دارد که باید پرداخت شود، و آن پاداش مرگ است. آن پرداخت به یکی از دو طریق انجام می‌شود. یا شخص آن پرداخت را شخصاً، برای همیشه، انجام می‌دهد، یا شخص آنچه را که عیسی از پیش پرداخت کرده، به عنوان هدیه دریافت می‌کند. این تمام انتخاب است. هیچ‌کس از انجام این انتخاب فرار نمی‌کند، زیرا انتخاب نکردن همان انتخاب کردن راه اول است. همه چیز در این مطالعه، از «بیایید انسان را بسازیم» در پیدایش ۱:۲۶ تا تخت پادشاهی در مکاشفه ۲۰، به سوی همین یک تصمیم پیش رفته است. هنوز وقت هست که این تصمیم گرفته شود. عیسی هنوز فرا می‌خواند.)

L6. کارهای رسولان 4:12 و در هیچ‌کس غیر از او نجات نیست زیرا که اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم. **و در هیچ‌کس غیر از او نجات نیست -- زیرا اسمی دیگر زیر آسمان به مردم عطا نشده که بدان باید ما نجات یابیم.**

بستن

مکاشفه یوحنا 22:17 روح و عروس می‌گویند: «بیا!» و هرکه می‌شنود بگوید: «بیا!» و هرکه تشنه باشد، بیاید و هرکه خواهش دارد، از آب حیات بی‌قیمت بگیرد.

و روح و عروس می‌گویند: «بیا -- بیاید و هرکه خواهش دارد، از آب حیات بی‌قیمت بگیرد.

یوحنا 3:17 زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند -- بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.

(افکار شخصی من: آخرین دعوت در کتاب مقدس هیچ هزینه‌ای ندارد. آخرین دعوت در کتاب مقدس به هر کسی پیشنهاد می‌شود. کلمه‌ای که به کار رفته «هرکه» است. کلمه «هرکه» عمداً هیچ‌کس را کار نمی‌گذارد. این شامل بدترین شخصی می‌شود که این مطالعه را می‌خواند. این شامل کسی می‌شود که سال‌هاست قبلاً نه گفته است. عیسی، که همه‌ی این‌هاست، کسی است که می‌گوید بیا. تنها کاری که یک انسان باید انجام دهد این است که بیاید و آب حیات را بگیرد.)

آزمون تمرینی

۱. عبرانیان ۹:۲۲ — و بحسب شریعت، تقریباً همه چیز به خون پاک می‌شود:

(a) زیرا جان بدن در خون است

(b) و بدون ریختن خون آموزش نیست

(ج) زیرا خون است که برای جان کفاره می‌کند

2. رومیان ۵:۸ — اما خدا محبت خویش را نسبت به ما ثابت می‌کند، از این‌که در حالی که ما هنوز گناهکار بودیم:

(a) به وسیله او از غضب نجات خواهیم یافت

(ب) به موت پسرش با خدا صلح داده شدیم

(c) مسیح در راه ما مرد

3. عبرانیان ۱:۸ — اما در باره پسر می‌گوید، ای خدا، تخت تو تا ابدالآباد است:

(a) عصای راستی، عصای پادشاهی توست

(b) عصای ملکوت تو عصای راستی است

(c) و حکومت بر دوش او خواهد بود

۴. مزمور ۱۱۰:۱ — خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین،

(الف) تا دشمنانت را پای انداز تو سازم

(b) در میان دشمنانت حکمرانی کن

(c) تا دشمنانت را پای انداز تو سازم

۵. اول قرنیتان ۱۵:۲۰ — لیکن الحال مسیح از مردگان برخاسته است:

(a) و نوپر خوابیدگان گردید

(b) و اینکه در روز سوم بر طبق کتب برخاست

(ج) و نخواهی گذاشت که قدوس تو فساد را ببیند

۶. مکاشفه ۱:۷ — اینک با ابرها می آید:

(a) و ابری او را از نظر ایشان در ربود

(b) و هر چشمی او را خواهد دید

(c) و در همه ایمانداران، تحسین شود

۷. دوم تسالونیکیان ۱:۹ — کسانی که به هلاکت جاودانی از حضور خداوند مجازات خواهند شد:

(a) و از جلالِ قدرتِ او

(ب) که همان مرگ دوم است

(c) و از جلالِ عظمتِ او

کلید پاسخ: 1-a-7, 2-b, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 2-c, b

چگونگی انشعاب این مطالعه

کلمات چقدر اهمیت دارند: یک کلمه انگلیسی "خداوند" در مزمور ۱۱۰:۱ نشان دهنده دو کلمه متفاوت عبری است. این دو کلمه عبری عبارتند از یهوه (H3068) و ادون (H113). تمام استدلالی که عیسی در متی ۲۲:۴۵ مطرح کرد بر همین تفاوت استوار است.

--> این چگونه به تو مربوط می شود: عیسی تنها کسی نیست که آمد. عیسی تنها کسی نیست که خواهد آمد. عیسی همان کسی است که می خواهد اکنون در تو زندگی کند (کولسیان ۱:۲۷، غلاطیان ۲:۲۰).

این برای ابدیت چه معنایی دارد: مزد گناه، موت است. عطا خدا حیات جاودانی در خداوند ما عیسی مسیح است (رومیان ۶:۲۳). این ها تنها دو راهی هستند که انسان همواره بدهی گناه را می پردازد.

مسیر فرعی: مزمور ۱۱۰:۴ و کتاب عبرانیان باب ۷ به کل تعلیم کهنات ملک یصداق باز می شوند. این تعلیم پادشاهی و کاهنی را که در یک انسان ترکیب شده اند توصیف می کند، کهن تر از شریعت، که با سوگندی که خدا آن را پس نخواهد گرفت تضمین شده است. این تعلیم سزاوار یک مطالعه کامل جداگانه است.

--> مسیر فرعی: دوم تسالونیکیان ۱:۷-۱۰ و مکاشفه ۱۹:۱۱-۱۶ راه را به سوی کل تعلیم بازگشت عیسی می گشایند. این تعلیم شامل قطعیت بازگشت عیسی، ناگهانی بودن بازگشت عیسی، و فرمان به هوشیار بودن برای بازگشت عیسی است. به روشنی بیان کن: کتاب مقدس قطعیت بازگشت عیسی را بیان می کند و از بیان زمان بندی بازگشت عیسی خودداری می کند (متی ۲۴:۳۶، اعمال ۱:۷). این خدمت نیز از بیان زمان بندی بازگشت عیسی خودداری می کند.

یک دعوت باز — هر که هستی، به خواندن ادامه بده

برای خواندن این مطالعه لازم نیست مسیحی باشی. چیزهای بسیاری ممکن است شما را به اینجا کشانده باشد. شاید یک جستجو شما را به اینجا آورده باشد. شاید یک مجادله شما را به اینجا آورده باشد. شاید سؤالی که سال ها با خود حمل کرده اید شما را به اینجا آورده باشد. شاید کجکاوی درباره ایمان کسی دیگر شما را به اینجا آورده باشد. هرچه در این وبسایت است از آن شماست، رایگان، به زبان خودتان. ما هرگز نام شما را نمی پرسیم. ما هرگز کشور شما را نمی پرسیم. ما هرگز نمی پرسیم چه چیزی را باور دارید. یک مطالعه نمی تواند عیسی را به طور کامل توصیف کند. ما هرچه در توان داشتیم برای این پرسش گذاشتیم، و این مطالعه با این حال تنها یک راه را در کتاب مقدس پیمود. عیسی پیش از آغاز وجود داشت. عیسی اکنون وجود دارد. عیسی باز خواهد گشت. هیچ صفحه ای به تنهایی نمی تواند توصیف همه این ها را به پایان برساند. مطالعات بیشتری اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره رحمت اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره حکمت اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره معرفت اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره بردباری اینجا در انتظارند. مطالعاتی درباره دینداری اینجا در انتظارند. مطالعات بیشتری در راه است. این مطالعات را به هر ترتیبی که می خواهید بخوانید. منابع ما را در حین خواندن بررسی کنید. هر آیه در این مطالعات به طور کامل، از قصد، نوشته شده است. شما هرگز مجبور نیستید سخن ما را بپذیرید. می توانید هر آیه را خودتان بسنجید.

پس از این یکی، دعوتی دیگر می‌آید. ما وانمود نمی‌کنیم که آن دعوت پنهان است. آن دعوت، مطالعه‌ای است درباره‌ی اینکه انسان برای نجات یافتن باید چه کند. اگر می‌خواهید همین حالا آن را بخوانید، همین حالا بخوانید. اگر ترجیح می‌دهید نخست چیز دیگری بخوانید، نخست چیز دیگری بخوانید. کسی حساب آن را نمی‌گیرد. در هر صورت، در باز می‌ماند. پولس سخنان زیر را در شهری گفت که پر بود از مذبح‌هایی برای خدایانی که خدای خود او نبودند. پولس این سخنان را به مردمی گفت که از او نخواستند بودند به آن شهر بیایند.

کارهای رسولان 17:26 و هر امت انسان را از یک خون ساخت تا بر تمامی روی زمین مسکن گیرند و زمانهای معین و حدود مسکنهای ایشان را مقرر فرمود (27) تا خدا را طلب کنند که شاید او را تفحص کرده، بیابند، با آنکه از هیچ‌یکی از ما دور نیست. **همه امت‌های انسان را از یک خون آفرید -- تا خداوند را بطلبند و بیابند + او از هیچ‌یک از ما دور نیست.**

واژگان کلیدی یونانی

“**مصالحه‌شده**” — **G2644 katallasso** — تغییر یافتن از دشمنی به دوستی؛ بازگرداندن به لطف و رضایت کاتالاسو در یک کلمه، تمام دلیل صلیب را بیان می‌کند.

“**آشتی**” — **G2643 katallage** — بازگرداندن لطف؛ گرد آوردن دوباره دو طرفی که از هم جدا شده بودند کاتالاکه از همان ریشه‌ای می‌آید که کاتالاسو در بالا آمده است. کاتالاسو به عمل آشتی دادن اشاره دارد (بازگرداندن دوستی میان دو نفر که از هم جدا شده بودند). کاتالاکه به نتیجه‌ی آن آشتی اشاره دارد.

“**آمزش**” — **G859 aphasis** — فرستادنی؛ رهایی؛ آزاد کردن؛ آمزش بدون ریختن خون، آمزش گناه نیست.

“**راز**” — **G3466 musterion** — رازی؛ چیزی که زمانی پنهان بود و اکنون آشکار شده است در کتاب مقدس، راز هرگز معمایی نیست که باید حل شود. راز در کتاب مقدس، سری است که خدا تصمیم گرفته آن را آشکار سازد.

“**انتقام**” — **G1557 ekdikesis** — آنچه از عدالت صادر می‌شود؛ جبران کامل بی‌عدالتی **Ekdikesis** کلمه‌ای است که در دوم تسالونیکیان ۱:۸ به کار رفته است. **Ekdikesis** به معنای خشم کنترل نشده نیست. **Ekdikesis** به معنای اجرای کامل عدالت است.

“**نخست‌زاده**” — **G4416 prototokos** — نخست‌زاده؛ نخست به دنیا آمده پدر درباره پسر می‌گوید: «همه فرشتگان خدا او را پرستش کنند».

کلیدواژه‌های عبری

“**یهوه**” — **H3068 Yehovah** — نام عهدی خدا، که در ترجمه کینگ جیمز (KJV) به صورت یهوه با حروف بزرگ نوشته شده است هر جا که در عهد عتیق کلمه «خداوند» با حروف بزرگ آمده است، یهوه نام عبری زیر آن کلمه انگلیسی است.

“**خداوند**” — **H113 adown** — ارباب؛ سرور؛ صاحب؛ کسی که حکومت می‌کند در مزمور ۱۱۰:۱، صورت کلمه ادون به معنای «خداوند من» آمده است. ادون کلمه‌ای عبری متفاوت از یهوه است، همان خداوندی که در آن آیه با خداوند داود سخن می‌گوید.

SOURCES & CREDITS

.Scripture: Old Persian Version Bible (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated

.Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0)

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

.Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain)

.Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1)

.SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0) ©